

BUDOHUSET BANZAI • HERKULESGATAN 56 417 01
GÖTEBORG

IWAMA-RYU AIKIDO SHUREN DOJO
GÖTEBORG

MEDLEMSBREV • FEBRUARI 2003

MOT LJUSARE TIDER...

Ja, så är det varje år. Och ändå är det nästan med förvåning jag någon gång i slutet av januari märkte att vi inte för fastnat i en säck av evig mörker. Morgnarna blir faktiskt lite ljusare för varje vecka och skymningen drog sig faktiskt närmare kvällen. Hoppet är inte ute...även om det inte skulle sitta fel med en vecka eller två i en miljö som präglas av strålände sol, en och annan förströdd palm, 23 grader i vattnet och 27 i luften. Lite så där...

Efter en vecka eller två av trevande genom tunnelmörkret kom träningen kommit igång. Till en början lite glest i leden, sedan fler som sökte sig till Lundby gamla badhus, så blev det rejält kallt med många minusgrader och då kom det väldigt få och sedan när det blev lite mildare då kom det så många att det kändes riktigt trångt och trivsamt nere i den lilla dojon.

Utan vare sig affischering eller annonsering (med undantag för en liten samannons med de övriga klubbarna inom Budohuset Banzai) har vi fått berikande nya gener i den organism som klubben utgör. Välkomna!

En eftermiddag ringde det i telefonen. Rösten undrade om jag kände igen den. Valhant försökte jag fiska ur minnets djup.

"Det är Bruno Adler", sa rösten omsider.

Bruno Adler! Hade Lasse Kronér ringt och sagt att jag vunnit en handfull miljoner på Bingolotto (jag som aldrig spelar på Bingolotto!) eller Göran Persson velat ha mitt råd om hur han skall förfara i EMU-frågan, hade jag inte blivit mer överraskad.

Hur han fått mitt telefonnummer har jag glömt att fråga. Jag står nämligen inte televerkets katalog.

Vi träffades, jag berättade om vår lilla klubb. Och Bruno sade att han ville hälsa på hos oss – och kanske till och med börja träna Aikido.

Bruno Adler träna i vår klubb!

För att vidden av detta skall framgå, måste jag berätta lite om bakgrunden.

Min kontakt med Bruno blev till under slutet av 50-talet. Själv hade jag nyss kommit tillbaka från ett och ett halvt års universitetsstudier i USA. Jag hade lagt av med friidrotten, som upptagit mycket av min tid. Min mor hade sett en liten annons om en ny självförsvarssport från Japan som hette judo och som hon tyckte att jag borde pröva på för att inte bli helt försoffad. "Det är dessutom bra att kunna ta för sig", sa hon, för hon visste att makt sitter i spjutstångs ända. Detta var en tid innan Elvis (som jag första gången hörde på radion i en Oldsmobile på väg mellan Syracuse och Cornell i staden Ithaca) blev rumsren, då flickorna hade dyra *silkestrumpor* som

var fästade vid en knapp i ett band från ett livstykke, då kulspetspennor blödde i fickan, då alla gossar bar slips och då blanka svettiga nylonskjortor var super.

Den var genom den annonsen som jag kom i kontakt med Bruno Adler, som blev min judolärare och vägledare in i Budo-världen. Brunos klubb var en av de första, kanske till och med allra första budoklubben i landet. Det var innan Budoförbundets tid, jag tror att det var Riksidrottsförbundet som upplät de organisatoriska portarna för "vår" klubb. Och det var innan polisen hade egna instruktörer, och de "kollegor" som ville lära sig något av den nya konstiga japanska självförsvarskonsten fick vackert besöka Brunos klubb. Poliserna bar fortfarande sabel istället för batong och det klirrade plåtigt när de hängde av sig beväpningen i omklädningsrummet.

Det var här på Arvid Lindmansgatan på Hisingen, med Bruno som lärare och klubbledare, som "boxaren" Kurt Durevall (som under ett besök i New York halkade in på ju-jutsu) genom judo fick kontakt med Budo, likaså Attila (som åkte till London och blev instant karate-sensei och sedermera lärare för bland andra vår värddklubbs Dan Larsson). Listan med smått legendariska namn från Brunos plantskola kan bli mycket, mycket längre. Det har aldrig känts märkvärdigt med att man kastade, ströp och bröt armar tillsammans med ett helt knippe av svenska budohistoriens ikoner, eftersom man minns dem som helt vanliga dödliga budokas av kött och blod. Det är först med facit i hand som det kan upplevas lite märkligt. Som nu när Bruno ödmjukt tar på sig ett vitt bälte och börjar träna Aikido hos oss.

Nog får i varje fall jag en liten hisnande känsla i magtrakten.

I slutet av 60-talet flyttade Bruno till Spanien och därifrån till USA. På omvägar, genom "Kurre" Durevall tror jag, hade jag hört att han någon gång på vägen sadlat om från arkitektur till psykoterapi och nu var tillbaka i Göteborg. En gång tänkte jag ringa honom, men hittade inte hans namn i telefonkatalogen.

Och nu ringde han mig.

Med hälsningar från
Zeth

Vapenträning fredagar kl 18.15 med start 28/2

Det har länge varit på tal om att vi borde viga någon timme i veckan uteslutande åt jo och bokken. Verkar det vara intressant? Tidigt fredag kväll, 18.15, tycks efter en ovetenskapligt genomförd enkät vara en lämplig tid. Då kan de flesta komma direkt från jobbet eller studierna, och kvällen är öppen för andra stärkande aktiviteter. Då står också bastun på. Vapenträning betyder att vi inte behöver någon matta. Vi kan hålla till praktiskt taget var som helst inom huset bara det är högt nog till tak. Om/när det blir varmare kan vi till och med träna utomhus. Vad sägs om att starta fredagen den 28 februari?

Ukemi-läger med Pia

Fallteknik är en kärnkunskap inte bara inom Aikido utan även inom Karate och Ju-jutsu. Kunskap i ukemins principer ger ökad säkerhet, minskar rädsla och minskar risken för skador - vilket gör träningen roligare och mera givande. Tyvärr har vår undervisning härvidlag, enligt mitt tycke, haltat - inte minst för att jag själv faller (i den mån jag själv faller) plaskar i mattan som en säck med skadeskjutna kråkor. Därför funderar vi på att ha någon lördagseftermiddag under senare hälften av april eller maj ha ett mini-läger, till vilket även karate- och ju-jutsuutövarna är välkomna. Instruktör blir en ukemispecialist - Pia Moberg, 4 Dan i Aikido, som hållit uppskattade läger just i fallteknik för klubbar över hela landet, bl a hos vår släktingklubb i Skövde. Lägret är tänkt för alla, från nybörjare till garvade budokas. Exakt datum är inte bestämt, det får bli en anpassning mellan olika viljor och förmågor. Ett läger som på det bestämdaste rekommenderas!

Gradering

Någonstans på vägen vill väl var och en få ett kvitto på att det går framåt. Dessa kvitton erhålls genom graderingar och har formen av officiella diplom. Iwama ryu, Aikikai och Ki-aikido har olika diplom, eftersom kraven varierar något "sektorna" emellan. Kraven inom Iwama ryu, Aikikai är ganska lika, men graderingarna är inte konvertibla, bl a eftersom kraven på vapenhantering är högre inom Iwama ryu, vilket märks allt tydligare ju närmare Dan-nivån man kommer.

Graderingarna måste göras i den klubb man tillhör; det går alltså inte att smita över till en annan klubb, muta instruktören där och på så sätt ta en genväg. Eftersom det enligt statuterna inte heller är tillåtet att hoppa över några graderingar är det klokt att avverka dem med inte alltför långa intervaller. Inom Aikido har vi som bekant inte yttre kännetecken på grad i form av färgade bälten. Men vid erhållen 3:e Kyu får man bära hakama och som Dan-graderad svart bälte. På anslagstavlan hittar du de officiella kraven för Iwama ryu graderingarna. I vår klubb lägger vi stor vikt vid balans, hanmi, atityd, centrering och kroppshållning. Ett råd - lär namnen på attacker och tekniker. Lista finns på anslagstavlan! Att kunna hålla en bokken i rätt ända är också ett klart plus.

För att göra graderingarna och oss alla mera synliga, funderar vi på att ordna till en medlemslista på anslagstavlan med foto, namn och erhållen grad. Bifoga alltså ett foto med din Vad sägs om att skjuta på den planerade graderingen den 11/3 till torsdag den 20 mars verkar vara ett lämpligt datum för nästa gradering, bl a eftersom vi då får tid att fullfölja traditionen med gemensam utgång exempelvis till Den Djärva Tjuren efter passet. Vik alltså den kvällen!

Årsavgift 100:-

Under ett styrelsemöte i senhöstas beslutades om att återgå till en klubbavgift på 100:- per år. Avgiften täcker nästan precis medlemsavgiften i Budoförbunden (som beräknas efter antalet medlemmar), vilken inbegriper en grupp försäkring som är nödvändigt om olyckan skulle vara framme. Vår kassör Elisabeth mottar tacksam bidraget.

ÄR DET NÅGOT DU UNDRAR ÖVER? PRATA MED STEN ELLER ZETH.
ELISABETH VET ALLT SOM HAR ATT GÖRA MED PENGAR OCH FINANSER.
NISSE ÄR EN UPPSLAGSBOK ÖVER VILKA EXTERNA LÄGER SOM GÄLLER.